

(2002/C 147 E/023)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2519/01**af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(18. september 2001)

Om: Kampen i Chroscicy for at bevare undervisning og forvaltning på modersmålet for den sorbiske befolkningsgruppe, der fra gammel tid har boet i Sachsisch Oberlausitz

1. Er Kommissionen bekendt med, at 90 % af befolkningen i landsbyen Chroscicy (Crostwitz), der ligger mellem byerne Budyšin (Bautzen), Kamjenc (Kamenz) og Wojerecy (Hoyerswerda) i »Regierungsbezirk« Dresden i den tyske delstat Sachsen, fra gammel tid har talt et slavisk sprog (sorbisk, på tysk kaldt Wendisch), men at udbudet i videreuddannelse på sorbisk nu som tidligere i den nordlige del af det sorbiske sprogområde omkring Chóebuz (Cottbus) i delstaten Brandenburg skæres ned eller helt forsvinder?

2. Er Kommissionen tillige bekendt med, at den i spørgsmål 1 anførte udvikling siden den 8. august 2001 har ført til daglige demonstrationer med blå-hvide-røde flag, afsyngelse af den sorbiske nationalmelodi og anvendelse af den traditionelle klædedragt, men også til civil ulydighed, der medfører udmeldelse af elever af de offentlige skoler for at lade dem undervise af pensionerede sorbiske lærere?

3. Hvordan ser Kommissionen på det forhold, at faldet i antallet af undervisningspligtige børn i stedet for beskyttelse og bevarelse af en fra gammel tid eksisterende mindretalssproggruppe medfører, at eleverne tvinges til at fortsætte deres uddannelse på tysksprogede skoler, at udeblivelse fra skolerne straffes og at delstatsregeringen ikke tager hensyn til kravene fra den politisk-kulturelle sorbiske paraplyorganisation Domowina?

4. Hvorledes kan Kommissionen i forbindelse med de 60 000 sorbere bidrage til at undgå, at disses forhold til den inden for undervisning og forvaltning dominerende tysksprogede befolkningsgruppe forværres, og til at fjerne kilder til etniske modsætninger i Den Europæiske Unions medlemsstater i almindelighed?

(2002/C 147 E/024)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2520/01**af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen**

(18. september 2001)

Om: De forbilledlige virkninger af undervisning og forvaltning på modersmålet som middel til at hindre sammenstød mellem nationalistiske holdninger

1. Er Kommissionen bekendt med, at først efter at Wiener-kongressen i 1815 forsøgte at fastlægge grænserne i Europa, i hvilken forbindelse det ikke var befolkningernes sprog- og kulturgrænser, der var udslagsgivende, men derimod resultatet af krige, kongelige bryllupper og traktater om anvendelse af bjergkæder eller floder som grænser, opstod to tredjedele af de nuværende 48 stater i Europa, herunder de seks nuværende EU-stater Grækenland, Belgien, Italien, Tyskland, Finland og Irland, og derudover også Norge, Albanien, Polen, Litauen, Island, Malta, Slovenien, Ukraine, Moldavien og Tjekkiet?

2. Er Kommissionen ligeledes bekendt med den samfundsmæssige ufred, der har ført til oprettelse af nye stater og sammenslutning af gamle stater, i vid udstrækning har været foranlediget af, at der i et stort antal områder inden for forvaltning og undervisning ikke har været anvendt folkesproget, men fyrsters, embedsmænds eller militære styrkers »fremmede« sprog, hvilket har medført en deling i førsterangs- og andenrangsborgere, og at dette forhold i mange tilfælde har skabt nationalistiske bevægelser og til tider også voldelige konflikter forud for de administrative ændringer, der nu er gennemført via sammenslutning af stater og grænseændringer?

3. Er Kommissionen ikke enig i, at uhindret undervisning i og forvaltning på befolkningsflertallets lokale eller regionale modersmål er det bedste middel til at hindre nationalistiske sammenstød, og at vi, for så vidt angår de europæiske nabofolks fredelige sameksistens i indbyrdes respekt, kan lære meget af de ændringer, der de seneste årtier efter sprogstridigheder er gennemført i Flandern, Fryslân (Friesland),